

Kitabu cha Danieli - Nambari ya Sitini na Tatu

Zaidi ya Chati za Miller: Uislamu, Hukumu ya Uchunguzi, na Jaribio la Mwisho

Jeff Pippenger
2024-01-27

Tumejulishwa kwamba, “Mungu alielekeza akili ya William Miller kwa unabii na kumpa nuru kuu juu ya kitabu cha Ufunuo.” Miller alizuiliwa na historia aliyokulia ndani yake asielewe “nuru kuu” iliyoko katika sura za kumi na mbili, kumi na tatu, kumi na sita, kumi na saba na kumi na nane za Ufunuo, kwa kuwa sura hizo zinabainisha matendo ya falme za kinabii ambayo hakuweza kuyaona kutokana na mtazamo wake wa kihistoria.

Nuru aliyopewa Miller juu ya kitabu cha Ufunuo ilikuwa kuhusu Makanisa, Mihuri na Tarumbeta, na ni zile tarumbeta tatu za mwisho, zinazotambuliwa kama "maole matatu," ndizo zinazowakilishwa kwenye meza mbili za Habakuki. "Nuru kuu," iliyotolewa kwa Miller katika kitabu cha Ufunuo, inahusu jukumu la Uislamu katika unabii wa Biblia. Hata hivyo, hata hiyo "nuru kuu" ilikuwa na mipaka kutokana na muktadha wake wa kihistoria.

Makanisa saba ya Asia ni historia ya kanisa la Kristo katika namna zake saba, katika mizunguko na migeuko yake yote, katika ustawi na dhiki zake zote, tangu siku za mitume hadi mwisho wa dunia. Mihuri saba ni historia ya matendo ya mamlaka na wafalme wa dunia juu ya kanisa, na ulinzi wa Mungu kwa watu wake katika kipindi hicho hicho. Tarumbeta saba ni historia ya hukumu saba za pekee na nzito zilizotumwa juu ya dunia, yaani ufalme wa Kirumi. Na bakuli saba ni mapigo saba ya mwisho yaliyotumwa juu ya Roma ya Kipapa. Pamoja na haya, kuna matukio mengine mengi, yaliyosokotwa kama vijimito vinavyochangia, na kujaza mto mkuu wa unabii, hadi yote yanaishia katika bahari ya umilele.

Hii, kwangu mimi, ndiyo mpango wa unabii wa Yohana katika kitabu cha Ufunuo. Na mtu anayetaka kukielewa kitabu hiki, sharti awe na maarifa ya kina ya sehemu nyingine za Neno la Mungu. Ishara na sitiari zinazotumiwa katika unabii huu hazifanuliwi zote humo humo, bali sharti zipatikane kwa manabii wengine, na kufafanuliwa katika vifungu vingine vya Maandiko. Kwa hiyo ni dhahiri kwamba Mungu amekusudia tusome yote kwa ujumla, hata ili kupata ufahamu wa wazi wa sehemu yoyote. William Miller, Mihadhara ya Miller, juzuu ya 2, mhadhara wa 12, 178.

Zingatia kwamba Miller alielewa mapigo saba ya mwisho kama hukumu saba juu ya Roma ya kipapa. Hakuweza kuelewa kwamba Roma ya kipapa ilipewa jeraha la mauti ambalo lingeponywa. Alitambua tarumbeta saba kama “historia ya hukumu saba za kipekee na nzito zilizotumwa juu ya dunia, au ufalme wa Kirumi,” lakini hakuweza kutambua tofauti kati ya falme za Roma ya kipagani na ya kipapa. Kwa hiyo, uwezo wake wa kuona tofauti kati ya tarumbeta nne za kwanza na tarumbeta tatu za mwisho ulikuwa mdogo.

Miller hakuweza kutambua kwamba hukumu zilizoletwa dhidi ya Roma zilikuwa jibu la Mungu kwa kulazimishwa kwa utunzaji wa Jumapili, kwa kuwa Wamilleraiti bado walikuwa wakiabudu siku ya Jumapili katika historia yao. Miller alikuwa sahihi alipotambua kwamba tarumbeta zilikuwa hukumu juu ya Roma, lakini sababu mahsusi ya kuletwa kwa hukumu hizo, na utofautishaji kati ya tarumbeta nne za kwanza na tatu za mwisho, ulikuwa mdogo au haukuwepo. Kwa mtazamo huo finyu, “kito” cha ole tatu za Uislamu bado kilijumuishwa kwenye michoro zilizoongozwa na mkono wa Mungu, na hazipaswi kubadilishwa.

Utambuzi ulioangaziwa humwezesha mwanafunzi "mwenye hekima" wa unabii kutambua kwamba Mungu si tu aliwawuvia wanaume watakatifu walioandika Biblia, bali pia alisimamia kazi ya wanaume waliotafsiri Biblia ya King James, na anasema waziwazi kwamba alitumia aina ile ile ya uangalizi wa Kimungu katika uandaaji wa chati mbili takatifu.

“Lulu” ya Miller ya tarumbeta za tano, sita na saba (Uislamu), inang’aa mara kumi zaidi katika siku za mwisho, kwa kuwa inatambulisha mada ya Kilio cha Usiku wa Manane cha mwisho. Mada ya Kilio cha Usiku wa Manane katika historia ya Wamileraiti ilikuwa tarehe ya hitimisho la vipindi vya kinabii, na katika maana hii ujumbe wa “Kilio cha Usiku wa Manane” wa siku za mwisho (ambao ni ujumbe wa Uislamu wa Ole wa Tatu), umetiwa mfano na tarehe 22 Oktoba 1844. Tarehe hiyo katika historia ya Wamileraiti inatia mfano sheria ya Jumapili inayokuja karibuni, na tarehe 22 Oktoba 1844 pamoja na sheria ya Jumapili vyote vilitiwa mfano na msalaba, ambao ulikuwa hitimisho la Kuingia kwa Ushindi kwa Kristo.

"Kito" la Miller kuhusu tarumbeta ya tano, ya sita na ya saba (Uislamu), hung'aa mara kumi zaidi katika siku za mwisho, kwa kuwa kinatambulisha Uislamu sambamba na mada ya harakati ya urekebisho ya siku za mwisho, ambayo ni Uislamu wa Ole wa tatu. Kwa hiyo, kama mada ya harakati ya mwisho ya urekebisho ya wale mia moja arobaini na nne elfu, imeoneshwa kwa mfano na mada ya kila moja ya harakati za urekebisho zilizotangulia, iwe ni mada ya "kufufuka" katika harakati ya urekebisho ya Kristo, mada ya "wakati wa kinabii" katika historia ya Wamileraiti, mada ya "sanduku la Mungu" katika harakati ya urekebisho ya Daudi au mada ya "agano" katika harakati ya urekebisho ya Musa.

Iwe tukio la msalaba, tarehe 22 Oktoba 1844, au mada mbalimbali za harakati za urekebishaji, kila tarehe na mada iliwakilisha mtihani wa uhai au mauti kwa kizazi cha wakati huo. “Kito” cha Miller cha Ole tatu za Uislamu ni swali la mtihani la uhai au mauti, kama inavyoakiswa katika mfano wa wanawali kumi kupitia “mafuta.” Vito vya Miller mwanzoni mwa ndoto yake viling’aa kama jua, lakini mwishoni mwa ndoto yake viling’aa “mara kumi angavu zaidi.” Vito vya Miller vilikuwa kama mafuta ya taa (kerosini) katika historia ya Wamileraiti, lakini leo vito hivyo ni mafuta ya roketi!

Wafuasi wa Miller walielewa, na wakautumia ipasavyo, unabii wa wakati kuhusu Uislamu katika ole wa pili, uliotimia tarehe 11 Agosti 1840, lakini uelewa wao wa ole wa tatu, ambalo ni baragumu la saba, haukuweza kuona ole wa tatu ukija kama hukumu juu ya ufalme wa sita wa unabii wa Biblia, kwa kuwa hawakuona ufalme wa tano, sembuse ule wa sita wa unabii wa Biblia. Hata hivyo, "nuru kuu" juu ya Ufunuo iliyotolewa kwa Miller itang'aa mara kumi zaidi katika

"kilio cha usiku wa manane" cha siku za mwisho.

Ukweli uliowakilishwa kwenye meza mbili za Habakuki kimsingi ni ukweli uliotimizwa katika historia ya zamani. Michoro hiyo imejengwa juu ya unabii wa wakati ambao Miller aliongozwa kuyakusanya, na unabii wote wa wakati huo ulikuwa umehitimishwa kufikia mwaka 1844. Unabii huo wa wakati utang'aa zaidi katika siku za mwisho, kwa kuwa utaonekana kuwa sahihi leo kama ulivyokuwa katika historia ya Wamileraiti, lakini hauna utabiri wa wakati wa moja kwa moja kwa ajili ya siku za mwisho. Hata hivyo, hutoa mifano ya kinabii inayojirudia ya historia zilizowakilishwa zamani, lakini kwa vito vichache vya Miller, utabiri wa wakati ujao unawakilishwa moja kwa moja.

Kazi ya Kristo katika patakatifu pa mbinguni iliyoanza mwaka 1844, inaendelea hadi kazi hiyo itakapokamilika. Unabii wa siku elfu mbili na mia tatu, uliobainisha kazi ya utakaso, bado "uko katika mchakato wa kutimizwa," kama Dada White anavyosema kuhusu Mito ya Ulai na Hiddekel, hivyo unabii huo una utimilifu wa mwisho wa ulimwengu.

"Nuru ambayo Danieli alipokea kutoka kwa Mungu ilitolewa hasa kwa siku hizi za mwisho. Maono aliyoyaona kando ya mito Ulai na Hidekeli, mito mikuu ya Shinari, sasa yako katika mchakato wa kutimia, na matukio yote yaliyotabiriwa hivi karibuni yatatokea." Ushuhuda kwa Wahudumu, 112.

Sehemu za maono ya Danieli sura ya saba na ya nane, ambazo zimo kwenye chati mbili, bado ni za wakati ujao, kwa kuwa zote mbili zinaonyesha huduma ya patakatifu ya Kristo. Hata hivyo, historia za falme za unabii wa Biblia katika sura hizo mbili zinamalizika kwa Roma ya kipapa kupokea jeraha lake la mauti. "Jiwe" lililokatwa kutoka mlimani bila mikono, na ufalme wa nane wa Danieli sura ya pili, bado vyote ni vya wakati ujao. Lakini mengi ya yaliyowakilishwa kwenye chati kuhusiana na Danieli sura ya pili, ya saba na ya nane tayari yametimizwa.

Kazi ya Kristo katika patakatifu, na Ole wa tatu wa Uislamu ndizo kimsingi mada mbili zinazowakilisha historia ya kinabii baada ya wakati wa Wamileraiti. Pamoja na mada hizo mbili, kuna historia ya siku za mwisho inayowakilishwa kwa mfano wakati chati hizo mbili zinapowekwa pamoja katika mstari mmoja. Hilo linapofanyika, tukio la kwanza la kuvunjika kwa matumaini la mwaka 1843, kama linavyoonyeshwa kwenye chati ya kwanza, hupata marekebisho yake katika chati ya pili. Pamoja, huzalisha na kubainisha "historia iliyofichwa" ya Ngurumo Saba, ambayo sasa inavunjwa muhuri sambamba na kufunguliwa kwa Ufunuo wa Yesu Kristo.

Hiyo "historia iliyofichwa" imejengwa juu ya "ukweli," yaani herufi tatu za Kiebrania ambazo zinapounganishwa huunda neno "ukweli." Neno hilo huundwa na herufi ya kwanza, ya kumi na tatu, na ya mwisho za alfabeti ya Kiebrania, na zinamwakilisha Yesu si tu kama Ukweli, bali pia kama Alfa na Omega. "Historia iliyofichwa" huanza na kuishia kwa kukatishwa tamaa, na katikati yake kuna uasi, kwa maana "kumi na tatu" ni nambari inayowakilisha uasi.

Mwaka 1843, uliyoonyeshwa kwenye chati ya kwanza, unatambulisha kukata tamaa ya kwanza na kuwasili kwa kipindi cha kusubiri. Kipindi cha kusubiri hupelekea kuwasili kwa ujumbe wa Mwito wa Usiku wa Manane, ambapo uasi wa wanawali wajinga unadhahirishwa. Ujumbe wa Mwito wa

Usiku wa Manane kisha unatangazwa hadi kukata tamaa ya mwisho. “Historia iliyofichika” hiyo ya Mwito wa Usiku wa Manane inarudiwa (kwa kila herufi) katika siku za mwisho.

"Mara nyingi naelekezwa katika mfano wa wanawali kumi, ambao watano walikuwa wenye busara, na watano wapumbavu. Mfano huu tayari umetimia na utatimika kwa kila herufi, maana unahusu kwa namna ya pekee wakati huu, na, kama vile ujumbe wa malaika wa tatu, umetimia na utaendelea kuwa ukweli wa sasa hadi mwisho wa wakati." Review and Herald, Agosti 19, 1890.

Ikieleweka ipasavyo, kauli iliyotangulia inabainisha kwamba kundi pekee la watu katika siku za mwisho lenye uwezekano wa kuwa ama mwanawali mpumbavu au mwenye busara ni watu waliomo katika kundi lililopitia kukatishwa tamaa. Kukatishwa tamaa huko ndiko kunakozalisha wakati wa kukawia, na mfano huo ambao “umetimizwa na utatimizwa kwa kila nukta na koma” umejengeka juu ya athari zinazozalishwa ndani ya wanawali wakati wa kukawia unaoanza kwa kukatishwa tamaa. Kukatishwa tamaa huko kulikowaua “mashahidi wawili” barabarani katika mji, na kuwafanya kuwa mifupa mikavu ya wafu katika bonde la mauti kulitokea tarehe 18 Julai 2020. Kwa ujumla, Uadventista haukuhusika na kukatishwa tamaa huko. Iwapo lolote, waliisherehekea ule utabiri ulioshindikana wakati “mashahidi wawili” walipolala wameuawa barabarani. Kwa kila nukta na koma humaanisha “kwa kila nukta na koma”.

Katika historia ya Wamileraiti, watu wa agano la awali (Uprotestanti) walisherehekea utabiri uliokosa kutimbia wa mwaka 1843 (masikitiko ya kwanza), na wakati huo Waprotestanti walivuka mipaka ya kipindi chao cha majaribio. Kipindi cha kujaribiwa kilianza Agosti 11, 1840, wakati malaika mwenye nguvu wa Ufunuo sura ya kumi alishuka wakati wa kutimizwa kwa unabii wa wakati wa Ole wa pili (Uislamu). Waprotestanti walikataa wakati wa kinabii katika masikitiko ya kwanza, kwa kuwa utabiri wa uongo uliwapa kisingizio cha kuacha kutafuta ukweli. Mada ya alama zote za njia za historia ya Wamileraiti ilikuwa "unabii wa wakati".

Mnamo tarehe 11 Septemba 2001, malaika wa Ufunuo kumi na nane alishuka wakati wa utimilifu wa unabii wa Ole wa tatu (Uislamu). Mada ya alama zote za njia katika siku za mwisho ni Uislamu. Kukatishwa tamaa kwa mara ya kwanza kunaashiria mwisho wa usafishaji wa watu wa agano la awali, kwa kuwa watu hao wa agano la awali wakati huo walipatiwa kisingizio cha kutotafuta tena ukweli. Ndipo wakati wa kujaribiwa ukaanza kwa "wanawali" wa siku za mwisho, kwa kuwa kujaribiwa kwa watu wa agano la awali kulikoanza pamoja na kushuka kwa yule malaika kulikoma katika kukatishwa tamaa kwa mara ya kwanza. Hivyo, kujaribiwa kwa wale wanaowakilishwa kama wanawali kulianza, na mchakato huo wa kujaribiwa hatimaye utaonyesha kama wanawali ni wapumbavu au wenye busara.

Kati ya kukatishwa tamaa la kwanza na la mwisho kuna ujumbe wa Kilio cha Usiku wa Manane. Mada ya ujumbe wa Kilio cha Usiku wa Manane kwa Wamileraiti ilikuwa "muda", na mada ya ujumbe wa Kilio cha Usiku wa Manane katika siku za mwisho ni "Uislamu". Katika ndoto ya Miller anaamshwa kwa kelele (kilio), na wakati huo, vito vyake vinang'aa mara kumi zaidi kuliko vilivyowahi kung'aa hapo awali. Vito vilivyoko kwenye chati vinavyoonyesha moja kwa moja utabiri wa siku za mwisho ni Uislamu na hukumu ya uchunguzi. Hivyo basi, majaribu ya "ujumbe"

wa Kilio cha Usiku wa Manane na ya "uzoefu" unaowakilishwa na hukumu ya uchunguzi, si kwa watu wa agano la awali, bali kwa wale wanaodai kuwa wanawali wa mwisho.

Mchoro unaopatikana chati zote mbili zinapounganishwa, unaobainisha historia ya kuvunjika kwa tumaini tangu la kwanza hadi la mwisho, unaonyesha kwamba wakati "historia iliyofichwa" ya Vishindo Saba inapotukia, kazi ya mwisho ya hukumu ya upelelezi inatimizwa. Kazi hiyo ya mwisho ni kutiwa muhuri kwa elfu mia moja arobaini na nne, na hufanyika wakati wa "nyakati za taabu" za Danieli sura ya tisa, wakati mataifa yanapokasirika katika Ufunuo sura ya kumi na moja, kuzuiliwa kwa "pepo nne" za Ufunuo sura ya saba, "kuzuia ule upepo mkali katika siku ya upepo wa mashariki," katika Isaya sura ya ishirini na saba, na kuzuiliwa kwa "farasi mwenye hasira anayejitahidi kuvunja vizuizi na kuleta mauti na uharibifu" ulimwenguni. Mashahidi hawa wote wa kinabii wanawakilisha Uislamu wa Ole wa Tatu, kama inavyoonyeshwa kwenye chati takatifu.

Vipengele vitatu vya msingi vya chati mbili takatifu za Habakuki ambavyo vinashughulikia mahsusi matukio ambayo yalikuwa ya baadaye kuliko wakati wa kuchapishwa kwa chati hizo ni kutiwa muhuri kwa wale mia moja arobaini na nne elfu, Uislamu, na utimilifu wa mfano wa wanawali kumi. Chati hizo zinabainisha mchakato wa kujaribiwa na kutiwa muhuri wa vyote viwili, yaani "uzoefu" na "ujumbe." Uzoefu unaohitajika kwa mwanawali mjinga ni "Kristo ndani yenu, tumaini la utukufu"; uzoefu huu unawakilisha ukamilifu unaowakilishwa na wale mia moja arobaini na nne elfu.

Hata ile siri iliyofichwa tangu enzi na vizazi, lakini sasa imefunuliwa kwa watakatifu wake; ambao Mungu alipenda kuwajulisha jinsi ulivyo utajiri wa utukufu wa siri hii miongoni mwa Mataifa, ambayo ni Kristo ndani yenu, tumaini la utukufu; ambaye tunamhubiri, tukimwonya kila mtu na tukimfundisha kila mtu kwa hekima yote, ili tuwasilishe kila mtu akiwa mkamilifu katika Kristo Yesu. Wakolosai 1:26-28.

Wale elfu mia arobaini na nne wanawakilishwa kama kundi la watu waliotoka katika "uteka". Uteka unaowakilishwa moja kwa moja katika kitabu cha Ufunuo ni ule wa kuwa wafu barabarani kwa siku tatu na nusu, kama inavyowakilishwa katika Ufunuo sura ya kumi na moja. Uteka wa kifo cha kiishara unawakilisha "mara saba" za Mambo ya Walawi ishirini na sita, na uteka huo unahitaji udhahirisho wa toba, kama inavyoonyeshwa na sala ya Danieli, katika sura ya tisa.

Wakati mifupa mikavu iliyokufa inapofufuliwa, mara moja huinuliwa kama "bendera". Katika mauti walikuwa bila Kristo ndani yao, tumaini la utukufu. Sehemu ya toba yao iliyohitajika ilikuwa kukiri kwao kwamba walikuwa wameenenda kinyume na Mungu, na kwamba Mungu alikuwa amekwenda kinyume nao. Wanapotimiza masharti yaliyotambuliwa kinabii, Kristo kisha "huja ghafla katika Hekalu lake", na "uzoefu" unapatikana unaohitajika ili kuwa mshiriki wa ile bendera ambayo kisha huinuliwa.

"Uzoefu" unaonyeshwa wakati mchoro miwili inapounganishwa, hutimizwa na kazi ya mwisho ya Kristo katika patakatifu pa mbinguni. "Uzoefu" huo unawakilishwa na maono ya "mareh", ambayo ni maono ya "mwonekano". "Ujumbe" unaohitajika ni maono ya "chazon", ya historia ya kinabii. "Ujumbe" huo unatambuliwa kuwa ujumbe wa hukumu ya Mungu inayokaribia juu ya dunia yenye uasi, inayoletwa na Uislamu wa Ole wa Tatu.

Mnamo mwaka 1856, Bwana alinuia kumaliza ujenzi upya wa Yerusalemu ya kiroho katika Uadventista. Chini ya ujio wa malaika watatu kuanzia 1798 hadi 1844, hekalu la Wamileraiti lilikuwa limejengwa juu ya misingi, iliyowakilishwa kama "vito" katika ndoto ya Miller, na ilivyodhihirishwa na kweli za kinabii kwenye chati mbili za waanzilishi (za 1843 na 1850) zilizotimiza Habakuki sura ya pili. Kisha akawaongoza watu Wake kujenga ukuta wa sheria Yake ya Sabato ya siku ya saba, na akawarudisha kwenye "njia za kale" za Israeli ya kale ili kumaliza kazi ya "mtaa wa kutembea ndani yake". LAKINI, njia ile ya kale ilijumuisha fundisho, unabii, uliokusudiwa kuwajaribu na kuwatenganisha. Mwaka 1863, Uadventista ulishindwa jaribio la "mara saba", na ukaanza kutangatanga katika jangwa la Laodikia.

Tarehe 22 Oktoba 1844, inaashiria sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni, na wakati wa sheria ya Jumapili, kazi hiyo itakamilishwa, ambayo imewakilishwa na miaka arobaini na tisa ya kukamilisha mtaa na ukuta katika nyakati za taabu, kama ilivyoainishwa na Danieli.

Basi ujue na ufahamu kwamba tangu kutolewa kwa amri ya kuurejesha na kuujenga Yerusalemu hata kwa Masihi, Mkuu, kutakuwa na majuma saba, na majuma sitini na mawili; barabara itajengwa tena, na ukuta, hata katika nyakati za taabu. Danieli 9:25.

Manabii wote wanakubaliana miongoni mwao, na "nyakati za taabu" za Danieli pia zimetambuliwa katika kifungu kutoka Early Writings ambacho tumekuwa tukikizingatia.

Wakati huo, wakati kazi ya wokovu inakaribia kufungwa, dhiki itakuja duniani, na mataifa yatakuwa na hasira, lakini yatazuiliwa ili yasizue kazi ya malaika wa tatu. Wakati huo 'mvua ya mwisho,' yaani kuburudishwa kutoka kwa uwepo wa Bwana, itakuja, kuupa nguvu sauti kuu ya malaika wa tatu, na kuwatayarisha watakatifu kusimama katika kipindi ambacho mapigo saba ya mwisho yatamiminwa. Maandishi ya Mapema, 85.

Tutaendelea na utafiti huu katika makala ijayo.

Maadamu tu wale wanaokiri ukweli wanamtumikia Shetani, kivuli chake cha kuzimu kitakata mbali maono yao ya Mungu na mbingu. Watakuwa kama wale waliopoteza upendo wao wa kwanza. Hawawezi kuyaona uhalisia wa milele. Kile ambacho Mungu ametutayarishia kinaonyeshwa katika Zekaria, sura ya 3 na 4, na 4:12-14: 'Nikamjibu tena, nikamwambia, Haya matawi mawili ya mizeituni ni nini, ambayo kupitia mabomba mawili ya dhahabu humimina mafuta ya dhahabu kutoka ndani yao? Naye akanijibu, akasema, Je, hujui haya ni nini? Nikasema, La, bwana wangu. Ndipo akasema, Hawa ni wale wawili waliotiwa mafuta, wanaosimama karibu na Bwana wa dunia yote.'

Bwana amejaa rasilimali. Hana upungufu wa nyenzo. Ni kwa sababu ya ukosefu wetu wa imani, udunia wetu, maneno yetu ya bure, kutokuamini kwetu, kunakodhihirika katika mazungumzo yetu, kwamba vivuli vyeusi hukusanyika kutuzunguka. Kristo hafunuliwi kwa neno wala kwa tabia kama Yule aliye wa kupendeza kabisa, na bora kuliko elfu kumi. Wakati nafsi inaporidhika kujikweza kwa ubatili, Roho ya Bwana hawezi kufanya mengi kwa ajili yake. Maono yetu mafupi huona kivuli, lakini hayawezi kuuona utukufu ulio mbali zaidi. Malaika wanashikilia pepo nne, zinawakilishwa kama farasi mwenye ghadhabu anayetaka kuvunja pingo na kukimbia kwa kasi juu ya uso wa dunia yote, akibeba uharibifu na mauti

katika njia yake.

Je, tutalala kwenye ukingo wenyewe wa ulimwengu wa milele? Je, tutakuwa butu, baridi, na wafu? Laiti katika makanisa yetu Roho na pumzi ya Mungu zipulizwe ndani ya watu Wake, ili wasimame kwa miguu yao na waishi. Tunapaswa kuona kwamba njia ni nyembamba, na lango ni finyu. Lakini tunapopita kupitia lango hilo finyu, upana wake hauna kikomo. Manuscript Releases, juzuu ya 20, 217.